

sigter til, for mig bekendt er det ikke almindeligt, om det overhovedet finder Sted, at man en ganske almindelig Søndag, hvor 20—30 Skytter holde Øvelse, ender med Bal. Jeg ved nok, at man ved Skyttefester faar sig en Svingom, og naar det ellers gaar pænt til, kan jeg ikke se, at der er noget galt deri. Men da det ærede Medlem blev færdig med sin Skildring, forstod jeg, at han vilde paastaa, at sligt foregik hver eneste Søndag ved Skytteforeningernes Øvelser, thi det ærede Medlem siger: „Det kan blive saaledes, at saadan en Skytteforenings-sammenkomst, som er begyndt med en Snes Skytter paa Marken en Søndag Formiddag, er endt med, at man har haft Bal lige til Mandag Morgen og har drukket 900 Bajere og utalte og utallige Kaffeponcher.“ Det er altsaa en ganske almindelig Søndags-skydning, hvor en Snes Skytter samles om Formiddagen, som det ærede Medlem sigter til, og hvor han siger, at man ender med Bal, og hvor 300 Deltagere drikke 900 Bajere og utallige Kaffeponcher. Det viser, at det ærede Medlem har talt om noget, han ikke har Spor af Begreb om eller Kendskab til og ikke en Gang har gidet sætte sig ind i, men han har fundet Lejlighed til at stille sig op som den Ædrueligheds-talsmand, jeg erkender han ved mange Lejligheder kan gøre Krav paa at kaldes. Jeg vil paa det bestemteste tilbagevise det ærede Medlems Beskyldning om, at man i Almindelighed ved Skydeøvelser holder Drikkegilde, der ender med Bal til henad Mandag Morgen. Det er ikke det almindelige, jeg tror, der skal ledes længe, inden man finder noget saadant. Og jeg ved baade af Erfaring, og efter hvad der er oplyst for mig, at der er mange, ikke blot enkelte Skytteforeninger, men ogsaa Amtsskytteforeninger, hvor man fuldstændig har afskaffet al Spiritusdrikning, ikke alene ved Skydningerne, men ogsaa ved de Sammenkomster, der afholdes en Gang aarlig.

Det ærede Medlem fra Thisted (Hornstrup) har i Tilslutning til, hvad det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) har udtalt om det Amdsraadvalg i Thisted, som maatte gaa om, rettet et Spørgsmaal til mig, gaaende ud paa, hvorvidt det maatte være en Betingelse for den paagældende selvskrevne Vælgers Deltagelse i Valget, at han havde betalt ikke alene den amtskommunale Skat, men tillige det, man med et kendt Udtryk kalder: de kongelige Skatter. Det varede lidt, inden jeg fik fat i, hvad det ærede Medlem sigtede til, men omsider gik det op for mig, at det ærede Medlem vilde have at vide,

om en selvskreven Vælger til Amdsraadet kan gaa op og betale sin Skat til Amdsrepartitionsfonden og i Kraft af denne Indbetaling med Rette forblive paa Valglisten, uanset at han ikke har betalt sine kongelige Skatter. Det lader sig imidlertid ikke gøre, fordi der i Forordningen angaaende Amtstueoppebørsler af 8. Juli 1840 findes en Bestemmelse om, at naar man vil betale en Del af det, man skal betale paa Amtstuen — og det er ikke alene det, der skal betaales til Amdsrepartitionsfonden, men ogsaa andre Afgifter til det offentlige —, skal det afskrives i en bestemt Orden, saaledes at der først bliver afskrevet paa Bankhæftelsesrenten, dernæst paa de staaende Skatter og Afgifter til Kongens Kasse, d. v. s. de kongelige Skatter, og til sidst paa de kommunale Afgifter. Det Forhold kan altsaa slet ikke komme til at foreligge, at en Mand har betalt sine kommunale Skatter paa Amtstuen, men staar i Restance med de kongelige Skatter, thi ingen Oppebørselsbetjent kan tage imod det uden at forsømme sin Pligt. Det ærede Medlem vil sikkert indrømme, at der ikke kan være begaaet Fejl i saa Henseende ved det nævnte Valg. Er der nogen, der ikke har betalt alt, hvad han skulde, paa Amtstuen, er Afskrivningen foregaaet i Overensstemmelse med Forordningen.

Det ærede Medlem fra Nykøbing paa Mors (Markvorsen) beklagede sig over, at Telegrafstationen i Karby var bleven nedlagt. Da det sorterer under Trafikministeren, skal jeg ikke tale om Betimeligheden deraf. Det vil Trafikministeren sikkert svare paa. Det ærede Medlem henstillede, om der ikke kunde gøres noget for, at Postmesteren, som tillige har været Telegrafbestyrer, kunde faa en Erstatning, fordi han har mistet de 200 Kr., han havde haft som Telegrafbestyrer. Det ærede Medlem maa ogsaa derom henvende sig til Trafikministeren. Postvæsenet kan ikke yde den paagældende nogen Erstatning, fordi han mister et Arbejde, som aldeles ikke vedrører Postvæsenet. Den paagældende er kaldet som Postmester til et Embede i 15de Lønningsklasse, hvor Lønnen er en ganske bestemt; at han i en Del Aar har haft den Fordel fra en anden Institution at faa et Honorar for et andet Arbejde, havde Postvæsenet ikke noget imod, men det kan ingen Forpligtelse have bag efter til at godtgøre ham det Tab i Løn, han lider. Noget andet er, at man, naar den paagældende søger et Embede — det har han for Resten gjort længe —, kan tage Hensyn til ham, saa at han maaske kan gøre